

М. І. Загородний

Квантово-фармакологічні властивості корвазану (карведілолу)

*(Представлено академіком НАН України В. Д. Походенком)**The quantum-pharmacological properties of korvasan (carvedilol) that are important for understanding the primary pharmacological reaction of this drug are described.*

Блокатори адренорецепторів широко застосовують для лікування серцево-судинних захворювань [1–5]. Однак молекулярні механізми дії цих медикаментів вивчені недостатньо. За останні роки світова фармакологічна наука зосередила увагу на вивченні молекулярних механізмів дії лікарських засобів за допомогою фізико-хімічних та квантово-хімічних методів [6, 7]. Дана робота присвячена дослідженню квантово-хімічних властивостей α - β -адреноблокатора корвазану з метою визначення хімічних груп медикаменту, які зумовлюють специфічну клініко-фармакологічну активність цього препарату.

Матеріали і методи дослідження. Хімічно чистий корвазан наданий фармацевтичною фірмою “Артеріум”. Дослідження квантово-хімічних властивостей молекули корвазану проведено за допомогою програми NucleusChem 7.0. Геометричну оптимізацію молекули корвазану здійснено методом молекулярної механіки MM+ та напівемпіричним методом РМЗ [8, 9]. Квантово-хімічні показники розраховували, використовуючи алгоритм Рібера–Полака. Визначали такі показники молекули корвазану: величину кутів (град) між зв’язками молекули; дипольний момент молекул (D); відстані між атомами (Å); загальну енергію напруги молекул (ккал/моль); заряди на атомах; енергію зв’язування (ккал/моль); електронну енергію (ккал/моль); енергію між’ядерної взаємодії (ккал/моль); локалізацію та енергію вищої зайнятої (ВЗМО) і нижчої вільної (НВМО) молекулярних орбіталей (eV); теплоту утворення (ккал/моль). Абсолютну жорсткість молекули корвазану (η , eV) визначали за формулою:

$$\eta = \frac{1}{2}(E_{\text{НВМО}} - E_{\text{ВЗМО}}),$$

де $E_{\text{НВМО}}$ — енергія нижчої вільної молекулярної орбіталі; $E_{\text{ВЗМО}}$ — енергія вищої зайнятої молекулярної орбіталі.

Результати дослідження та їх обговорення. Корвазан за хімічною будовою 1-(карбазол-4-ілоксид)-3-[[2-(орто-метоксифенокси)етил]аміно]-2-пропанол, тобто він є похідним спирту пропанолу-2. Розрахована на основі геометричної оптимізації модель молекули корвазану наведена на рис. 1. Молекула корвазану має один асиметричний атом вуглецю, зв’язаний з гідроксигрупою, у структурі пропанолу-2. Корвазан є модифікованим — карбазол-вмісним — аналогом β -адреноблокаторів.

Розраховані заряди на кожному з атомів молекули корвазану наведені на рис. 1. У молекулі цього α – β -адреноблокатора найбільші негативні заряди мають атоми кисню гідроксильної групи (–0,305), карбазол-4-ілоксигрупи (–0,199), метоксигрупи (–0,193), феноксигрупи (–0,176). Карбазольний атом азоту має позитивний заряд (0,191), азот етиламінногрупи несе незначний негативний заряд (–0,063). Атоми вуглецю (крім тих, що зв’язані

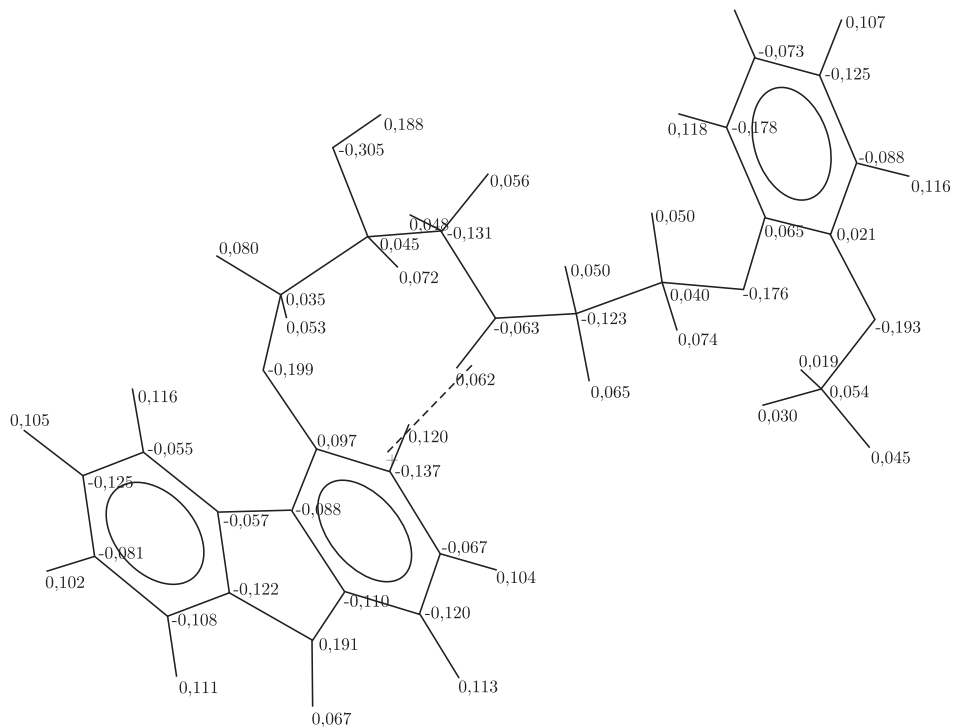

Рис. 1. Розрахована модель хімічної структури молекули корвазану

з киснем) мають негативні заряди від $-0,057$ до $-0,178$. Молекула корвазану виявляє як нуклеофільні, так і електрофільні властивості. Найбільш негативно заряджені атоми молекули (атоми кисню) потенційно можуть реагувати з електроноакцепторними угрупованнями інших молекул, атоми з дефіцитом електронної щільності, навпаки, будуть взаємодіяти з електронодонорами. Наприклад, атоми водню здатні утворювати водневі зв'язки з киснем, азотом та іншими електронегативними атомами тканин організму.

За нашими розрахунками молекула корвазану має такі геометричні параметри:

відстань між атомами, Å: O_1-C_3 2,47027; O_1-N_6 3,78547; O_1-C_7 5,23003; O_1-O_4 3,36952; O_1-C_8 6,12681; O_4-C_8 5,36873; O_4-C_2 2,36412; C_3-N_6 2,48084; C_3-C_7 3,82998; $Ar-O_4$ 4,36685;

значення кутів між зв'язками, град: $\Delta C_2-C_3-O_4$ 105,639; $\Delta Ar-O_1-C_2$ 114,311; $\Delta O_1-C_2-C_3$ 112,506; $\Delta O_3-C_5-N_6$ 109,981; $\Delta N_6-C_7-C_8$ 108,827.

Відстані між атомами та значення кутів між зв'язками у своїй сукупності можуть бути фармакологічними дескрипторами β -адреноблокаторної активності досліджуваного препарату [10, 11].

Розподіл зарядів у просторі кожної хімічної структури утворює диполь. Диполь в молекулі корвазану розміщується паралельно до карбазольного фрагмента. Отримані результати про значення дипольного моменту для корвазану (2,049 Д) корелюють з даними про ліпо- та гідрофільність молекули цього медикаменту.

Каркас молекули корвазану утворюють позитивно заряджені ядра всіх атомів, у просторі вони оточені негативною електронною хмарою. Залежно від її наближення до ядра ця негативно заряджена електронна хмара має різну щільність. На рис. 2 показаний розподіл електронної щільності тільки зовнішніх валентних електронів корвазану. Саме валентні

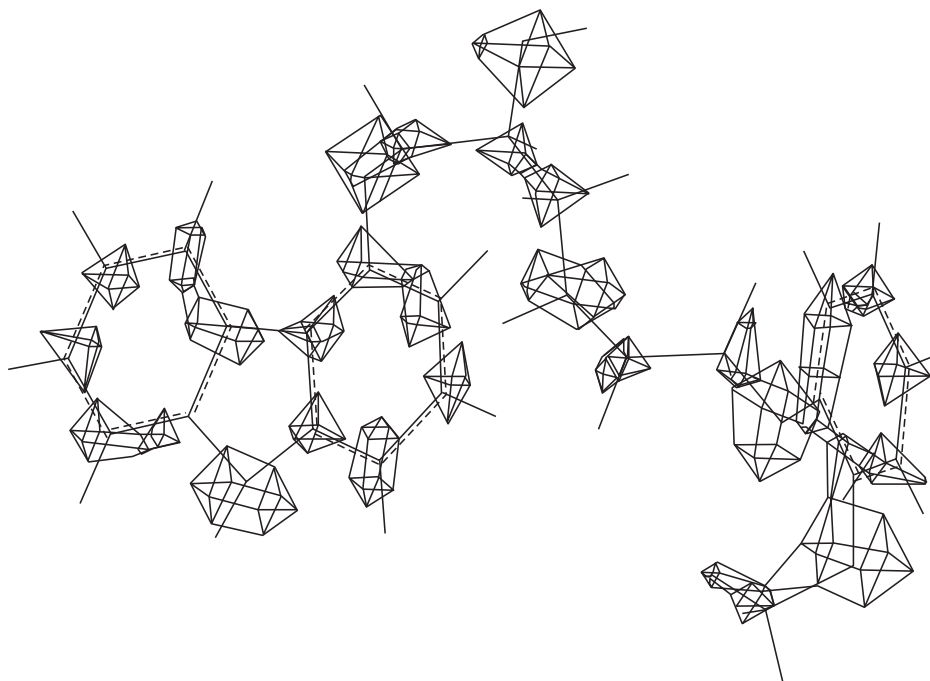

Рис. 2. Розподіл електронної щільності зовнішніх валентних електронів молекули корвазану

електрони беруть участь в утворенні комплексів або хімічній реакції. З рис. 2 видно, що найбільша електронна щільність оточує електронегативні атоми кисню і азоту, а менша — атоми вуглецю.

Значення і локалізація ВЗМО і НВМО характеризують реакційну активність молекули хімічної речовини, визначаючи характер можливих хімічних перетворень [9, 11]. За нашими даними, значення енергії ВЗМО і НВМО молекули корвазану становлять $-8,602684$ та $-0,4775891$ eV відповідно. Локалізація граничних орбіталей корвазану показана на рис. 3. За результатами квантово-хімічних досліджень, ВЗМО зумовлює взаємодію молекули з електроноакцепторами, а НВМО — з електронодонорами. У молекулі корвазану ВЗМО та НВМО локалізуються в районі карбазольного кільця. Отже, вказані атомні угруповання будуть визначати реакційну активність молекули корвазану при взаємодії з різноманітними лігандами.

Нами розраховані енергетичні показники молекули корвазану:

Загальна енергія, ккал/моль	$-109348,7734$
Енергія зв'язування, ккал/моль	$-5989,047852$
Електронна енергія, ккал/моль	$-939918,125$
Енергія між'ядерної взаємодії, ккал/моль	$830569,3125$
Теплота утворення, ккал/моль	$-68,80005646$
ВЗМО, eV	$-8,602684$
НВМО, eV	$-0,4775891$
Абсолютна жорсткість (η), eV	$4,0625$
Дипольний момент по осі X, Д	$-0,79012$
Дипольний момент по осі Y, Д	$-0,79561$
Дипольний момент по осі Z, Д	$1,71545$
Дипольний момент сумарний, Д	$2,04940$

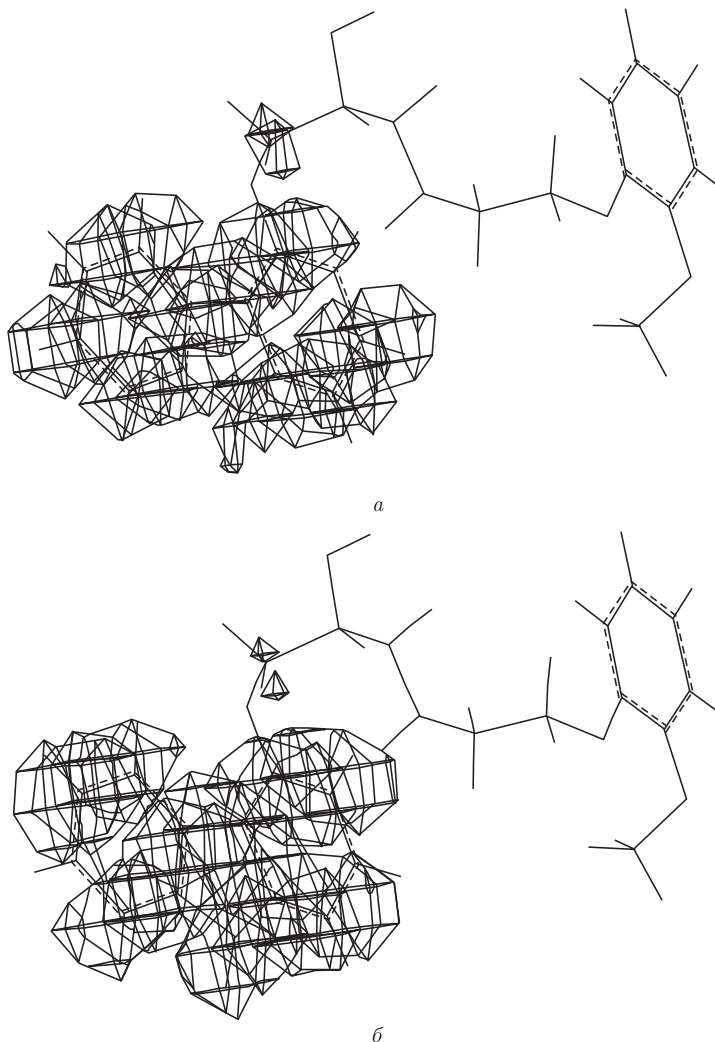

Рис. 3. Локалізація енергії вищої зайнятої (а) та нижчої вільної (б) молекулярних орбіталей корвазану

Величини енергій ВЗМО і НВМО дають змогу розрахувати абсолютну жорсткість молекули корвазану: $-4,0625$ еВ. Отримані значення жорсткості молекули даної молекули дозволяють зробити висновок, що корвазан належить до м'яких реагентів. Тому особливо активно цей медикамент буде взаємодіяти з м'якими речовинами лужного характеру — лужними амінокислотами, ненасиченими і ароматичними сполуками.

Таким чином, згідно з результатами дослідження, найбільша електронна щільність за показниками зарядів на атомах корвазану локалізована навколо атомів кисню, незначний надлишок електронів — біля атомів азоту. Корвазан можна віднести до м'яких реагентів, що зумовлює можливість молекули даного препарату взаємодіяти з лужними біолігандами (амінокислоти, ароматичні речовини).

1. *Свищенко Е. П., Коваленко В. Н.* Артериальная гипертензия. Практическое руководство. — Киев: Морион, 2001. — 528 с.
2. *Сиренко Ю. Н., Радченко С. А., Полищук С. А., Сидоренко П. И.* Антигипертензивная эффективность карведилола (кардилола) в комплексном лечении больных артериальной гипертензией и хронической сердечной недостаточностью // Мистецтво лікування. — 2004. — № 07/13. — С. 84–87.

3. Brody T., Larnar J., Minneman K. Human Pharmacology. Molecular to Clinic. – Mosby, 1998. – 1001 p.
4. CIBIS-II Investigators and Committees. The Cardiac Insufficiency Bisoprolol Study II (CIBIS-II): a randomized trial // Lancet. – 1999. – **353**. – P. 9–13.
5. Poole-Wilson P. A., Swedberg K., Cleland J. G. et al. Comparison of carvedilol and metoprolol on clinical outcomes in patients with chronic heart failure in the Carvedilol or Metoprolol European Trial (COMET): randomised controlled trial // Lancet. – 2003. – **362**. – P. 7–13.
6. Апостолова Е. С., Михайлюк А. И., Цирельсон В. Г. Квантово-химическое описание реакций. – Москва: ИЦ МОРФ, 1999. – С. 43–48.
7. Головенко Н. Я. Фізико-хімічна фармакологія. – Одеса: Астропринт, 2004. – 585 с.
8. Соловьев М. Е., Соловьев М. М. Компьютерная химия. – Москва: Солон-пресс, 2005. – С. 175–185.
9. Флениген М., Коморницки Э., Мак-Ивер Дж. // Полуэмпирические методы расчета электронной структуры / Под ред. Дж. Сигала. – Москва: Мир, 1980. – Т. 2. – С. 5–64.
10. Ландау М. А. Молекулярные механизмы действия физиологически активных соединений. – Москва: Наука, 1981. – 262 с.
11. Минкин В. И., Симкин Б. Я., Миняев Р. М. Теория строения молекул. – Ростов-на-Дону: Феникс, 1997. – 560 с.

Національний медичний університет
ім. О. О. Богомольця, Київ

Надійшло до редакції 21.11.2006